

ARNHEMSE SCOURANT.

ZATURDAG 5 JUNI.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal
's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag,
Wensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is
5 in de drie maanden.

De prijs der Advertenties is, volgens de
regels, f1.00, en voor elke regel 20
centen, behalve 35 centen voor elke
plaatsing.

Voorloopig verslag van de Tweede Kamer
betrekkend het departement
van buitenlandsche zaken.

MOGELIJKHEID EENER VOLLEDIGE EN VOLDOENDE
DIPLOMATIE, ZONDER VERHOOGING VAN HET
CIJFER DER BEGROTING.

Wij zagen, hoe de Kamer de regeling
onzer betrekkingen met het buitenland
als een der gewigtigste onderdeelen van
het staatsbestuur beschouwde, en van
oordeel was, dat, zoo in de keuze der te
vervullen missiën de noodzakelijke stelsel-
matigheid ontbrak, in de besteding der
toegestane geldsommen geenszins die stipte
spaarzaamheid doorstraalde, welke onze
geldelijke toestand gebiedend vordert. Wij
zagen wijders, hoe de Kamer het als een
volstrekte noodzakelijkheid beschouwde,
dat zij, die onze belangen bij vreemde
hoven voorstaan, meer door kunde en
degeelheid, dan door praalvertooning
uitmuntten. De Kamer verlangde, dat eene
juiste keuze der te vervullen zendingen,
benevens eene doelmatige besteding der
voor dit onderwerp beschikbare geldsom-
men het gewicht van ruimere bijdragen
mogede.

De gegrondheid, de regelmatigheid, ja
de pligtmatigheid van dit verlangen zal
door niemand worden betwijfeld. Des-
zelfs uitvoerbaarheid te betoogen, hebben
wij ons hier ter taak gesteld.

Men veroorlove ons daartoe, alvorens,
in eenige diplomatische bijzonderheden te
 treden nopens den verschillenden aard
en inrigting der buitenlandsche zendingen.

De permanente buitenlandsche zendingen
van eenigzins staatkundigen, en van
commerciëlen. De laatste noemt men *con-
sulaten* (consulaten-generaal; vice-consula-
ten): zij hebben, in den regel, geen diplo-
matisch karakter, worden gemeenlijk aan
kooplieden; ook aan vreemde, gewoonlijk
zonder traktement, opgedragen. Desniet-
te min tevens sommige consulaten, uit hoofde
der daaraan verbonden emolumenten, aan
derzelver titularissen aanmerkelijk gelde-
lijk voordeel op. Zoo, bij voorbeeld,
worden de emolumenten van ons consu-
laat te Bordeaux op minstens f3000 ge-
raamd. In eenige landen behooven de
consuls en consuls-generaal tot het corps
diplomatiek, in andere niet. Het eerste

heeft plaats in Frankrijk, het tweede in
Nederland.

De permanente politieke of diploma-
tische zendingen zijn thans in vier klas-
sen verdeeld (overeenkomstig de bepaling
van het congres van Aken, van 21 no-
vember 1818) naarmate van den diplo-
matischen rang of titel des afgezants. Men
heeft, namelijk:

1°. de pausselijke *nuncii* (*nonces du
pape*) en *ambassadeurs* (*ambassadors*; (*Both-
schafter*).

Deze alleen zijn de gezanten van den
eersten rang en vertegenwoordigen den
persoon des soevereins.

2°. *Gevolmagtigde gezanten*, gewoonlijk
betiteld *envoyés extraordinaires et minis-
tres plénipotentiaires*; in het Hoogduitsch
Gesandte.

3°. *Minister-resident*.

4°. *Zaakgelastigden*; *chargés d'affaires*;
Geschäftsträger.

De laatstgemelden zijn allerwege slechts
geaccrediteerd bij den minister van buiten-
landsche zaken; terwijl in de meeste
staten (Oostenrijk maakt eene uitzonde-
ring) ook de minister-resident bij den
vreemden soeverein geaccrediteerd is en
denzelven zijnen geloofsbrief overreikt.

De dagbladen — inzonderheid de Fran-
sche en Engelsche — verwarren veelal de
verschillende categorien van gezanten en
noemen dikwijls zelfs eenen eenvoudigen
chargé d'affaires ambassadeur.

Het getal der ambassadeurs — uiterst
kostbare personen, en die al minder en
minder tot de eenvoudige zeden en ge-
bruiken onzer eeuw behooren — is zeer
verminderd. Pruisen heeft er volstrekt
geene en had er nimmer; Rusland heeft
op dit oogenblik aan geen enkel hof eenen
ambassadeur. Zoo te Weenen als te Lon-
den en te Berlijn laat het zich thans ver-
tegenwoordigen door eenen gezant van den
tweeden rang, *envoyé extraordinaire et
ministre plénipotentiaire*, terwijl deszelfs
belangen te Parijs aan eenen zaakgela-
stigde toevertrouwd zijn.

Bijaldien nu mogendheden, gelijk Rus-
land en Pruisen, zich vergenoegen met
gezanten van den tweeden rang, — zou
Nederland zich dan niet tevreden kun-
nen stellen met gezanten van den derden
rang? Zou het beneden zijne waardig-
heid zijn, zich bij de groote hoven door
eenen minister-resident, bij de kleinen door
eenen zaakgelastigde te doen vertegenwoor-

digen? Of gelooft iemand, dat de hoo-
gere rang van den afgeant de geringere
magt van deszelfs soeverein doet verge-
ten? dat men Europesche kabinetten met
eene schimmenvertooning hegoocht?

Wij voor ons betwijfelen geen oogen-
blik, of een eenvoudige zaakgelastigde van
Rusland, van Pruisen, van de Vereenigde
Staten zal allerwege meer gelden dan zelfs
een ambassadeur van Nederland doen zou.
Wij, voor ons, achten het allezins gepas-
ter, dat de diplomatische rang des gezants
beantwoorde aan den diplomatischen
rang zijns lands, en denzelven niet over-
schrijde. Voor Nederland schijnt ons,
gevolgelyk, allerwege een gezant van den
derden rang genoegzaam. Zalks schijnt
ons te meer voldoende, omdat zelfs te
Londen en te Parijs een *minister-resident*
bij den soeverein-zelven kan worden ge-
accrediteerd. Een minister-resident zou
er dan dezelfde bevoegdheid hebben als
een buitengewone gezant en gevolmagtigd
minister.

In Oostenrijk, het is waar, zou geen
minister-resident bij den keizer kunnen ge-
accrediteerd worden; hij zou zich moeten
vergenoegen, zijne geloofsbriefen aan prins
METERNICH te overhandigen; wij zijn bij
magte, te verzekeren, dat dit, politisch,
volstrekt geen onderscheid maken zou.
Geen vreemd gezant, van wat rang
ook, behandelt politieke vraagstukken
met den keizer. En of een gezant aan
den keizer-zelven dan wel aan prins MET-
TERNICH ga vertellen, dat zijne dynastie met
eene spruit is vermeerderd of een van
hare leden heeft verloren, — dit zal toch
wel geen onderscheid maken, hetwelk
tien of twaalf duizend gulden jaarlijks
waard is?

Het geringste traktement van eenen
Nederlandschen gevolmagtigden minis-
ter is f25,000; zoddanige som wordt haar
betaald te Brussel, Berlijn, Weenen; te
Parijs is de jaarwedde hooger; zij is nog
hooger te Londen en St. Petersburg; uit
hoofde van de meerdere kostbaarheid des
levens.

Daar nu, volgens de diplomatische ge-
bruiken en etikette, een gezant behoort te
leven overeenkomstig zijnen diplomatischen
rang; zoo zou men onze buitengewone
gezanten en gevolmagtigde ministers be-
zwaarlijk minder kunnen bezoldigen, son-
der het hun onmogelyk te maken, over-
eenkomstig hunnen diplomatischen rang,
omroep

